

182

годова за
печатъ! 7

ЕДНА АКСИОМА.

8 година.

38 лекции на общи окултени класъ, държана

на 8.V.1929 год. Изгревъ.

7a

Добрата молитва.

Размишление върху или съдържанието,

Ще прочета няколко стиха от 5 гл на отъ евангелието на Матей.

Съзнанието на съвременното човештво е достигнало до една преходна точка. Всички енергии трябва да се смият. Смяна на енергии трябва да стане. Ако съ буквата ^Мвне означите материята, то М:С материята се отнася към силата, както както чувството на човъка се отнася към неговия ум. Понеже под думата материя ние означаваме всякога формата на нещата, въ които силата може да се прояви. Под думата сила ние всякога разбираме проявлението, резултатът на човешкия ум, или резултатът на Божественото, което работи. Тамъ дѣто умът работи има повече сила; тамъ дѣто чувствата работят има повече гъстота на материята. Следователно, гъстотата на материята се обуслави отъ закона на чувствата. Туй може да го проверите. Станете чувствени, да не се грижите, да не мислите, да станете пълничък. Човъкъ, който мисли, какъ ще вижѣ следъ двадесетъ години, той се стопява. Ти забрави жена си, дѣцата си, остави другата работа въ свѣто първично състояние, веднага ще станеш пълничък, по-тежък и въ едно година може да туришъ 20 килограма тежестъ, по-голяма гъстота на тѣлото, не само туй, но и мозъкътъ ще се увне съ една ципа. Казва: иена философия не ми трябва. Когато сърцето работи, философия не трябва, пъкъ когато умът работи, гъстота не трябва. Съотношение има. Трѣбва да знае онези методи да превърнете гъстота на материята не всичката материя, но тѣй пречената потенциална енергия да я превърнете въ кинитическа. Вие не може да превърнете потенциалната енергия въ кинитическа, докато нѣмате нѣкой методъ въ себе си. Да допуснемъ, че сега имате една свѣцъ, имате една потенциална сила, трѣбва да превърнете въ свѣтлина, или извѣтна сила, или движение. Най-първо трѣбва да запалите свѣцъта. Туй малкото запалване, този импулсъ, който постепенно превръща свѣцъта, нѣма да стане изведнажъ, постепенно да се топли, да се превръща. Следователно, ако вне запалите вашата свѣцъ и четете книгата, пречената книга ще бѣде резултатъ на онази енергия, която се е проявила чрезъ свѣцъта. Вн/ може да използвате запалената свѣцъ, може и да не използвате. Може да запалите свѣцъта и да седнете да спите. Онези, който не разбира законитѣ на природата, запалва свѣцъта и спи, онези, който разбира законитѣ на природата, запалва свѣцъта и работи. Когато заспива, изгасва свѣцъта, когато се събужда, запалва свѣцъта. Сега тия съ отношение, съ които се греди сегашния животъ. Сегашния животъ

наричаме залабваме живото, новъ животъ, въ който стъпваме, влизаме въ една нова област. Много пъти ние живеемъ ~~въ~~ ^{наши} ~~миналите~~ ~~възгледи~~, чувствавания, не мислете, че то е нашето настояще, не то е нашето минало. Туй, въ което ние се мчимъ, туй въ което ние страдаме, то е нашето минало. Туй, въ което се радваме, то е настоящето. Трѣбва да дадемъ една нова насока на живота. Казва: Сѣденъ човѣкъ съмъ. Защо си сѣденъ? Казва: Боленъ съмъ. Защо си боленъ. Липсва ти нѣщо. Болѣствата всекога промътича, че ти си се свързали съ единъ по нишъ животъ, организиранъ животъ, който върви въ диаметрална посока на живота. Следователно, по-нишия животъ е всекога по-силенъ. Ако животъ върви диаметрално противоположенъ на нишия животъ, непременно ще боледува. Следователно, докѣ влизамъ въ по-нишия животъ, ти трѣбва да разбирашъ законитѣ на нишия животъ.

Представете си, че вие поставяте въ единъ доста умно дѣте на единъ конь, но коньтъ силенъ, експедитивенъ, този конь върви, дѣтето го управлява, най-послѣ ржцѣтъ умяляватъ, коньтъ вземе да върви кудѣто иска. Таково е състоянието на единъ умненъ човѣкъ, който се казва на силенъ конь. Тамъ дѣтето има повече енергия тази енергия ще се прѣвърща. Слабиятъ казва: тази работа не е за мене. Не чво не е за тебе, но нагърбинъ си се съ работа, която не е по силитѣ ти. Трѣбва да се нагърбинъ съ работа, която може да носишъ.

4.5 Да допуснемъ друга една идея $8 : 1:2+3$ Едно се отнася къмъ двѣ, както двѣ се отнася къмъ три. Послѣ казвамъ: три се отнася къмъ четири, както четири се отнася къмъ петъ. $3:4:5$. Послѣ петъ се отнася къмъ шестъ, както шестъ се отнася къмъ седемъ. $5:6:7$. Седемъ се отнася къмъ осемъ, както осемъ къмъ деветъ. $7:8:9$. Всичкитѣ тии отношения трѣбва да се прѣвърнатъ. Какво означава сега едно се отнася къмъ двѣ? Артистъ има двѣ ржцѣ, едно се отнася къмъ двѣ. Какво ще бжде третото? Публиката, която слуша. Колкото пу-хубаво свиришъ, толкова и резултатъ третѣ публиката ще дойде повече, повече пари ще дойдатъ. Това отношение $1:2:3$ какъвъ знакъ ще бжде. Плюсъ сега второто отношение имате инженеръ, който свършилъ, недосвършилъ, разбира, не разбира, ангажиратъ го да направи една къща, той я направи така че слѣдъ нѣколко деня къщата се събори. 5 е паритѣ, които ще му дадатъ. Три е инженерътъ, който не знае да работи. Какво ще бжде отношението? - Нѣма да му платятъ. Значи всичката тази енергия отива напрасно. Може да има и друго обяснение. За да се изправи имате една величина плюсъ и друга минусъ. Това може да отнесете къмъ вашата работа. Ставате сутринъ вие сте като цигуларъ, който свири на цигулка, друга сутринъ ставате и мязате на този

инженер свършил недосъвършил. Сега не всекога негативните състояния свършват с загуба. Пасивно състояние е състоянието на топлина, събиране на енергия. Само човек, който е пасивен, той мисли. Следователно 1 и 2 са положителни величини, следъ като и тук това състояние този дигуларъ ще се измени, второто положение ще бъде пасивен. Значи всекога идеята въ вашия умъ ще бъде такава. Тогава може да кажемъ. Често употребяваме горъ долу казва се слеза, по върхове по планини. казваме: горъ долу довършваме тази работа. Но за да се довърши една работа ние казваме, че правата линия като поле. Правата линия подраббира, че между двъ същества има отношение. Не на земята трѣбва да бъде едно поле, да разбираме хоризонталното обвovenно положение, но правата линия може да бъде и перпендикулярна. За правата линия дали е въ хоризонтално положение, или перпендикулярно нѣма прѣпятство. Човекъ, който върви по правата линия, каквато мжчнотия и де срѣдне, той лесно разрешава, азъ разумна частица, която се движи по правата линия въ природата, природата навсѣкждѣ е поставила презини, навсѣкждѣ не пуца. Природата е затворила за глупавитѣ хора всичкитѣ врати, пъкъ за умнитѣ хора всичкитѣ врати са отворени. Умнитѣ обвръ човекъ, като погледне на природата, вижда, че всичкитѣ врати са отворени. Обаче, ако глупавиятъ човекъ по погледне, че види, че природата е надупчева навсѣкждѣ има дупки. казвамъ, че между частицитѣ на природата имало празно пространство, врати. Между двѣ частици има врати. Това е отношение въ природата. Двѣ частици, които иматъ отношение въ природата туй отношение се туря квадратъ. Следователно, ние имаме този знакъ, то са крилата на птицитѣ. Крилата на птицитѣ е въ тѣхнитѣ крилѣ. Птица, която нѣма крилѣ, тя изгубва своята сила като птица. Птицата може да ходи тамъ. дѣто млѣкопитавцитѣ не може да ходятъ. Сега да прѣнесемъ. човекъ съ своята мисль може повече да минава, отколкото съ своитѣ въ чувствата. Чувствата това е състояние на млѣкопитавцитѣ. Домъ ти чувствувашъ, ти си млѣкопитавце. Азъ разбирамъ чувствуванието въ неговата най-долна проява. А при мисльта вече имате състоянието на една птица. Та казвамъ: ще се поврѣдате. Довъ въ вашия умъ седи възможността на птицата на нейнитѣ крилѣ, че тя може да прѣодолѣ мжчнотитѣ, понеже крилѣ има, и понеже материята, въ която птицитѣ се движатъ е порѣдна, нѣма това съпротивление. И тамъ има съпротивление, но по-лесно се прѣобладава. Когато за млѣкопитавцитѣ има по-големи мжчнотии. казвамъ: когато разумниятъ човекъ ходи и борави съ своя умъ, мяза на птицитѣ, мжчнотитѣ въ живота се прѣмахватъ по такъвъ начинъ. Сега ние може да поставиме въпросъ: може ли да се прѣмахнатъ? Може ли азъ да успѣя въ тази

работа. Ако питате, какво ще добнете? Може да питате така: попу музика ще св
влъзете
свършите ли? Ами въ царството Божие ~~цеккицикики~~ ли? Пръв цѣлия си животъ
здравъ ще бъдете ли? Богатъ ще бъдете ли? Съ питане богатъ можи ли да сва-
ноте? Този въпросъ отъ основата е разрешень. Кой баца и коя майка, които
иматъ дѣте, че не искатъ силъ има, да има всичкитѣ дарби, които тѣ иматъ. ~~Сл~~
Слѣдователно, ако сме въ единъ разумень свѣтъ, Богъ, Който ни е пратилъ,
Който ни е далъ живота, Той има ~~всичко~~ желанія да имаме онова, което Той
има. ~~Слѣдователно~~, щомъ поставимъ въпроса, дали можи да отречашъ онази ра-
алностъ, която е въ тебе. Щомъ ти грѣшишъ, ти отричашъ животъ. Казвамъ: много
има да страдашъ, много има да пати твоята глава. Защо питашъ. Казва: не трѣб-
ва ли да питамъ. Много глупаво питашъ, тѣй не се пита. Казва: не съмъ ли азъ
човѣкъ? Че кой отрече, че ти си човѣкъ. Покажи твоята човѣчина. ~~Казва~~: не съмъ
ли човѣкъ. Покажи твоята човѣчина въ какво седи. Трѣбва да мисляшъ. Покажи
твоята мисль. Казва: ама азъ не трѣбва ли да бъда свободень. че кой отрече
твоята свобода? ~~омъ~~ имашъ извѣсни желанія, ти самъ ставашъ робъ на тѣлъ.
Ти създавашъ началото на твоего робство. ~~омъ~~ имашъ желанія, ти създавашъ
осовитѣ на твоего робство, тогава и окръжващата сръда ще създаде твоего
робство, тогава и окръжващата сръда ще те вприме. ~~Источнитѣ~~ народи, които
се разбирали този законъ, казватъ: отхвърли всеко желаніе. Отхвърли всеко
желаніе, което ограничава твоята свобода. Има желанія, които ограничаватъ,
желанія, които не вървятъ паралелно съ човѣшкия умъ. Има и мисли, които не
вървятъ паралелно съ желаніята, отхвърли и единтѣ и другитѣ. ~~Ицѣта~~ вървятъ
паралелно еждѣ? Само при разумния животъ има паралелни линии. Дѣто животътъ
не е паралелень, има прѣсичане. Сега има една задача да разрешимъ. Щомъ се
прѣсичатъ линиитѣ, това показва вече, че има човѣшко упование. Има редъ спъ-
ки. Сега за насъ не е въпросътъ да имаме спънки и мжнотии въ живота.
Мжнотинитѣ се създадени заради насъ. Всеки, който залеплъ концитѣ, трѣбва да
да ги отилети. Казвате, че нѣкоя задача е мжчна за разрешаване. Ония профе-
сори, които създаватъ задачитѣ, за тѣхъ се много лесни. Природата, когато се
сздаде свѣта, нещата земя, го било играчка, едно забавление, но за насъ се
хиляди години ние съ всичката философия не може да разрешимъ, какво оан
означава. Малко работи поставила на земята, но това, което го е поставила
на земята го е поставила на мѣсто, като възпитателно сръдство да насъ малкитѣ дѣца
на земята. Ние въ степенята, въ които се намираме много малки дѣца сме.
Че много малки дѣца сме. ~~Всичко~~ Всичкиятъ ви капиталъ, съ който разполага-
те се мѣни. Капиталътъ, който не се мѣни, то е вадиятъ мозъкъ. Вие разпола-

гате съ единъ и половинна килограмъ материя, която не се мѣни. То е всичкото ви богатство. Това ще разберете. Единственото, което не се мѣни и остава постоянно ограничено, то мозъкътъ. Следъ смъртта душата седи при главата, да извади мозъка, докато не го извади не си нищо замислява. Безъ всичко друго може, но безъ мозъкъ, не може. Тя го носи съ себе си. Мъчи се съ години, докато го прѣвѣри. Искате да прѣвѣрите вашата къща въ какво? Въ пари. Онеи въ какво прѣвѣрва розовитъ листа, три хиляди прозови листа прѣвѣрва въ единъ килограмъ масло, розово. Азъ казвамъ, че може да носи три хиляди килограмъ. Какъ? — въ есенция. Сега нѣкои отъ васъ питатъ, като умрете, какво ще правите. Ще идете при главата си, ще се изчистите да вземете мозъка съ себе си. Ако може да прѣвѣрите този капиталъ, ще вървите, ако не можете, нито една крачка не може да идете напредъ. Сега ще кажете, дали това е вѣрно. То е глупавъ въпросъ. Защото азъ може да попитамъ: това, което говори вѣрно ли е? Азъ го казвамъ, това вториятъ глупавъ въпросъ. Всички нѣща, за които може да говоримъ разумно въ свѣта сж Божествени, нищо повече. Защото моятъ мозъкъ това е капиталътъ. Дѣ седи душата. Тя не е извѣнъ. Тя работи и се проявява въ мозъка. Дотолкозъ доколкото мозъкътъ е организиранъ, дотолкозъ доколкото тѣлото е ограничено, до толкозъ се проявява и тя. То е резултатъ на човѣшката душа. Ако разбирашь душата, ще разберешъ и резултата, ако не разбирашь душата, не може да разберешъ и резултата. По единъ или по другъ начинъ. Погрѣшката у мнозина е, че тѣ отдѣлятъ тѣлото отъ душата. Какъ мож да отдѣлишь снѣгата отъ материята? Силата, за да може да се прояви, непременно трѣбва да има вещество, за да се създаде известна форма. Форма е потребна, за да се прояви силата. Следователно, материята гова е единъ капиталъ необработенъ. Въ нея има едно качество, което се отличава. Материята никога не може да излъжешъ. Тя подиръ тебе никога не идва. Казва: ако можешъ да ме носишь, тя идва., ако не ме носишь, не идвамъ. Тя да се вляби въ човѣка, че да тича по него, не прави. Дѣто я оставишь, тамъ седи не се мърда, казва: ако ме вземешъ, ще дойда. Като я носишь на гърба е голѣма аристократка. Ще ѝ дадешъ да иде, тя сама не взима, ако ѝ дадешъ въ устата, казва ще ямъ. Послѣ ще отворишь, ще затворишь, тѣй ще я хранишь, както българитъ хранятъ пуяцитъ. Сега ще попитате: това вѣрно ли е? Туѣ именно показва, че материята въ природата не се губи, не се измѣня. Не може да стане злоупотребление. Всеки може да носи толкозъ отъ материята, колкото сила има. Следователно, силата е необходима, за да може съ тази материя да се използва и да се образува едно тѣло, за да може да се прояви Божественото,

да се прояви енергията. Понеже думата сила не подразбира първичната сила. Въ английски езикъ и другитѣ езици казватъ енергия. Англичанитѣ иматъ Форсъ. Ние нѣмаме дума за енергия. Енергия значи това разумното, което работи а силата е вече инстинктивността, съ която въ даденъ случай енергията се проявява. Пъкъ енергия значи рода, количеството на тази сила разумна, която е ^{готова} за проявление. Може да опрѣдѣлимъ още, че Форсъ е кинитическата, другата е потенциална. Това е менталенъ напоръ. Този взривъ е опасенъ, ако съпротивлението е малко. Една граната може да се прѣсне, но, ако стѣнитѣ сж толковъ дебели, толковъ яки, ^{се} че запазватъ веществото, което се прѣвърща въ кинитическо, може да се прѣсне и да ви прѣсне главата. Тогава вече имате единъ снарядъ изпълненъ. Той само търси да дойде една външна сила, едно малко прѣчепване и става взривъ. Има нѣщо, което при първи случай не се прѣснало но при втори случай трѣбва да бъдешъ внимателенъ. ^{Сега} да ви приведа моята мисль ясна да стане. Минавашъ покрай някой братъ, обичашъ да правишъ шегги. Казвашъ: малко будала ми се виждашъ днесъ. Минавашъ покрай него, шегуваешъ се. Той се подлуши, но понеже те обича, нищо не ти казва. Не си прави илюзии, че тази енергия така ще остане, че избухне. Ако втори пътъ минешъ и кажешъ, че ти плати съ ливнитѣ. Че ти каже: не съмъ по-будала отъ тебе, веднага ще каже: какъ несъмъ по-будала отъ тебе, значи ти си два пъти по-будала. Или може да кажешъ нѣкому: ти си голѣмъ свети станимъ, посправително може да кажешъ. Та казвамъ тия малкитѣ думи въ живота, пъкъ даже може да не кажешъ, може да погледнешъ човѣка само по нѣкой начинъ и да произведешъ силно впечатление. Защото нѣматѣ движени я ни издаватъ, или по тѣхъ четемъ. Казва: криво ме погледна. Какво е туй кривото гледане? Може ли да опишете, какво е това кривото гледане, геометрически, какъ ще го напирите, какъ ще прѣведете кривото гледане. Ама, казва, той злѣ не посредна. Може ли да опишете това лошото послѣдане, линитѣ на лошото посрѣдане кѣкви сж. Но, ако има една фотографна тия движения, които човѣкъ прави тия движения, които човѣкъ прави на лицето, не може да ги смене. Има известни движения, които сж толковъ бързи, не се схващатъ. Направи една гримаса, едно движение на очитѣ, веднага произведе таково впечатление, че ти се нищъ като на търне. Лицето забѣлзва това. Какво ще забѣлжи? Нѣкаква проява въ очитѣ, или нѣкаква мравчане, казва: забѣлзвахъ на устата едно движение. Едно малко подухване съ фотографната не може да го схванешъ. Казвамъ: трѣбва да прѣведете, трѣбва да наблюдавате себе си и вие може да намѣрите тия черти. Сега може да вземете едно огледало или ~~босооооо~~ прѣдставете си, че дойде едно лице, което никакъ не обичате

изненадайте себе си, кажете: днесъ има да посрѣдна еди кого си. Че заблѣжите
те, че въ лицето ще стане една конвулсия, която е извънъ вашата воля. Вие
ще направите една гримаса въ този моментъ и самъ нѣма да се харесате.
Вземете сжщото огледало и и прѣдставете си, че дойде едно лице, къмъ което
имате обичъ, уважение, че направите известни движения и вие самъ ще се
харесате, хубави, крeсиви движения ще направите. И туй ще стане вѣнъ отъ ваша
та воля, вѣнъ отъ Божественото естество. Всѣкога въ насъ има двѣ състояния
които постоянно вариратъ, които хората не познаватъ. Като ни каже нѣкой
нѣщо, опровергава волята ни, опровергава мислите ни, ние изкривимъ устата си
послѣ кажемъ: това не трѣбваше да направя. Всички неволни движения трѣбва да
контролираме. Нѣкой пътъ индуситѣ съ часове седатъ и контролиратъ, нѣкои
цѣль животъ употребяватъ да контролиратъ своитѣ движения и пакъ оставатъ
неконтролирани. Сега много нѣкои светни индивидуватъ цѣль животъ безъ да пости-
стигнато това, което желаятъ. Всички вие имате опитността, нѣкоя година
сте живѣли, харесвате се, но дойде втората година, подплъзнете, казвате отиде.
Отиде, изгуби се, какво отиде? Какво изгуби, азъ не виждамъ нищо да си из-
губилъ. Казва: подплъзнахъ се. Има подплъзване. Човѣкъ може да изгуби нѣщо.
При това подплъзване става прѣкръстване на връзкитѣ, които сж въ приро-
дата. Като се прѣкъснатъ връзкитѣ, всяка връме, докато се свържатъ. Стане
землетресение, прѣкъсне се, изгуби се водата. Съедини се пакъ дойде водата.
По нѣкой пътъ и нашитѣ извори на душата поради нашитѣ прѣгрѣшения се прѣ-
късватъ. Въ Божествения свѣтъ се изгубватъ ония течения въ живота, тогава
опнова, което трѣбва да расте и да се развива въ насъ, нѣма условия. Всѣки
единъ отъ насъ трѣбва да възстанови първитѣ връзки, които вперъ съществуватъ.
Връзкитѣ на съврѣмения животъ не сж така свързани. Тѣ сж отношения да знаемъ
всѣкога, какъ да рѣшимъ. Като дойде радостта, какво трѣбва да правимъ? Като
дойде скърбта какво трѣбва да правимъ? Сега залримѣръ въ Писани се казватъ
тъй: Прости му. Но то е за философитѣ. Че тя е философска работа. Може да
процава единъ светия, единъ философъ, за него е лесна работа. Но онзи, който
нѣма това знание, какъ ще прости. Възможно ли е? Възможно е, то едно задача;
трѣбва за знаешъ, какъ да простишъ. Ти процавашъ съ години, но не знаешъ,
какъ да простишъ. Послѣ въ Писанието казва: У, че Богъ ще заличи всичкитѣ
грѣхове и нѣма да ги помене вече. Богъ може да го направи, знае да заличи
и да не помене вече. Но често ние, като слушаме единъ проповѣдникъ, казваме
азъ го знаа едно връме какъвъ бѣше, хиляда лева ми изеде. Питамъ, задо ще ка-
звамъ, че ми изеаъ хиляда лева. Какво ще спечеля да повтарямъ старото. Да

да збъркаме старата каша, нищо не се печели. Не поменавай старитѣ грѣхове, които си правилъ на младина. ~~То~~ каже: много добръ човѣкъ бѣхъ, много играхъ, но не знаехъ какъ да играя. Пѣхъ, но не знаехъ, какъ да пѣя. Сега това е за умнитѣ. Сегашнитѣ християни казватъ, че човѣкъ плаче. Какво означава плача. Плачѣть винаги означава слабостъ. ~~Когато~~ човѣкъ не знае, какво да прави, плаче. Плачѣть е една ограниченеска слабостъ, недоимѣкъ. ~~Като~~ потечать сълзитѣ, казва: дано има някой да помогне, да му помогне въ тази слабостъ. Това е ~~идеята~~ истината. И въ животнитѣ е сѣщото. И най-виднитѣ хора поне веднажъ въ живота си заплакватъ, и тѣ усѣцатъ слабостъ.

Казвамъ сега въ истинския животъ трѣбва прѣвръщане, дълбоко разбиране на ония състояния, които той има. И човѣкъ най-първо трѣбва да установи въ мисълта си, че той живѣе въ единъ разуменъ свѣтъ. Туй дали го разбирате или не, то другъ въпросъ, но вие ще разглеждате това, като една аксиома въ математиката. Нѣма да доказвашъ, но като аксиома ще го приемешъ, че свѣтътъ е разуменъ, какъ е разуменъ? То е аксиома. Този разумниятъ свѣтъ е пълненъ съ разумни същества. Тѣй ще турнешъ. Отъ тамъ ще започнешъ. ~~И~~ най-първо поставиме, че свѣтътъ не е разуменъ и се сталаемъ отъ този неразумния свѣтъ да го направимъ разуменъ. Тя е работа непостижима. ~~Послѣ~~ хората умиратъ. Защо умиратъ? Слѣдъ като платишь дълга си, той трѣбва да умрѣ. Че какъ? Онези, които има да взима, той те държи живъ въ неговия умъ. Обачи, цомъ платишь, той те забравя, ти трѣбва да умрешъ. ~~Казва:~~ азъ умрѣхъ заради него. Казвамъ: много добръ, че си умрѣлъ. ~~Казва:~~ живѣя, казвамъ: ще има да плащашъ. Писанието казва, че за свѣта трѣбва да умремъ. ~~Значи~~ ще ликвидирашъ се съ свѣта и тогава ще започнешъ да живѣешъ съ Бога. Ако за стария животъ ние не може да умремъ и да ликвидиреме съ него, за новия не може да живѣемъ. Ние още не сме разбрали дълбокния смисълъ на Писанието, ония вътрѣшни думи, които сж вложени. ~~Казвамъ:~~ пророцитѣ, които сж живѣли по Бога, тѣ сж разбирали. Сега нали вие мислите, че пророцитѣ сж били хора по-прости отъ васъ. Пророцитѣ, които сж вложили тия нѣща тѣ сж разбирали. Вие мислите, че тѣ не разбиратъ, казвате, че тѣ сж умрѣли. Ами, ако ви кажа, че тия пророци и сега сж въ свѣта пророци. Вие мислите, че тѣ веднажъ сж се явили и ги нѣма повече. Хората, които сж били пророци и сега сж пророци, тѣ и сега пророчествуватъ. Не е прѣстъ човѣкъ пророкътъ. Той не си оставя длъжността. ~~За~~ да можатъ тия пророци да говорятъ, да разбиратъ Божественния езикъ, тѣ не сж били прости хора, тѣ сж имали разбиране на природата. ~~Послѣ~~ да могатъ да изтърпѣватъ това голѣмо противорѣчие, което съществувало въ тѣхнитѣ врѣмена, тѣ сж

били хора гиганти. Сега това е по отношение на мисълта. Не никога не трябва да казваме, че хората, които си живели преди нас не си били толкоз учени, нито пък онзи, които ще живеят подиръ нас ще бъдат по умни. То е криво схващане. Може съвѣтъ да мисли такъ. Ние туряме като максима Съвѣтъ е разуменъ нищо повече. Ние не туряме, че въ миналото билъ такъвъ и за бъдаще ще бъде такъвъ. Съвѣтъ самъ по себе си е абсолютенъ разуменъ. Онзи, които живеятъ въ свѣта си абсолютно разумни. Следователно, включваме всичко въ свѣта. е вложимъ въ думата си мисълта, че разумното трѣбва да се изучаватъ птицата., чрезъ които може да се постигне този разумния животъ. Сега, ако издадатъ една тема за щастливия животъ, какъ ще представите. Може да опишешъ и туй и онуй. По какво се отличава богатия отъ сиромаха? По какво се отличава здравия отъ болния? Че здравия човѣкъ може да направи каквото каже. Болниятъ не може да го накарашъ да извърши нѣмаква работа. Щомъ му кажешъ, казва: ще ме извинишъ, краката не ме държатъ, сърцето, главата, ръцѣтъ не държатъ, толкозъ лѣкари не можахъ да ме оздравятъ. Здравиятъ, щомъ му кажешъ, веднага казва: на радостъ сърце. Богатиятъ, щомъ искашъ нѣщо, дава; сиромахътъ се огъва, казва-ще ме извинишъ. Питамъ: онзи, който иска помощъ отъ болния какъвъ е? Онзи, който търси пѣри отъ бѣдния, какъвъ е? Пѣри не търсишъ отъ Богатия, работа не търсишъ отъ здравия, а почивка отъ болния. Ако искашъ да починешъ, боленъ стани. Ако искашъ да работишъ въ свѣта богатъ стани. Вие казвате: здравиятъ човѣкъ да работи да се мичи. Не. Мичи си се сиромахътъ. Богатиятъ не се мичи. Вие ще приведете, че богатиятъ се миче въ ада. Той тамъ бѣше бѣденъ. Въ оня свѣтъ Лазарь не бѣше бѣденъ, тамъ Лазарь имаше, богатиятъ нищо нѣмаше, и като влѣзе въ ада засъхна гърлото му. Бѣденъ е пари нѣма да плати, казва: тази работа не може да стане. Всекога подъ думата бѣденъ човѣкъ се разбира грѣшенъ човѣкъ. Грѣшниятъ човѣкъ е бѣденъ, човѣкъ, който не е изпълнилъ духовнитѣ закони. Трѣбва да се стремите да бъдете богати. Сега нѣкои въ миналото си произвели сиромашията въ култъ. съ една користоловства цѣль, проповѣдвали си сиромашията, да оставятъ богатството да ядатъ и да пиятъ. Вие казвате: подарете, че вие да имате на оня свѣтъ. Но сиромашията не е признакъ, че човѣкъ въ другия свѣтъ може да бъде богатъ. често казваме, че богатиятъ не може да влѣзе въ царството Божие. и Христосъ никдѣ не е казалъ, че сиромашитѣ ще влѣзатъ въ царството Божие. ницитѣ духомъ е съвѣтъ друго. Но разумнитѣ сиромаси е съвѣтъ друго ще влѣзатъ.

Но глупавитѣ сиромаси и глупавитѣ богати нѣма да влѣзатъ.

Сега всичкитѣ тия разсуждения вие ще оставите и ще се качите на вашитѣ минарета, ще започнете старата пѣсенъ. Сега да поѣмъ малко.

Онѣзи, които свършватъ по музика, колкото си къмъ края нали трѣбва да пѣятъ по-хумаворне музика учите не зная по кой петъ вървите. Правило е въ музиката, като ви попитахъ, може ли да пѣете, казвате: не може да пѣя. Това не е разумно. Ще кажете: уча се да пѣя. Защото азъ ви казвамъ, вие като идете въ царството Божие, ще излѣзатъ ангели и ще ви питатъ: знаете ли да пѣете? Азъ може да ви кажа, че, ако идете до вратата на царството Божие, ангелитѣ ще излѣзатъ и ще кажатъ: пѣйте една пѣсенъ. Ако не знаете, че се върнете да свършите. Азъ ви казвамъ, че онзи, който не може да пѣе, че го върватъ навадъ. Не само свети Петръно и като влѣзете въ рай ще дойде свети Петръно и ще каже: какъ пѣете. Сега прованцитѣ хора въ свѣта не обичатъ да пѣятъ. Въ Америка има едни пѣвци негри, тѣ иматъ особена психология, тѣ избиратъ богатитѣ милиардери заставитъ при врата съ своята физиармоника, че като започнатъ онзи богатъ американецъ не може да спи. Излѣзе хвърли десетъ цента. Единъ центъ е около единъ левъ и четиристотинки. Този продължава. Нѣкой петъ ги заставитъ да хвърлятъ по 3-4 долара и чакъ тогава стѣва физиармониката. Че и вие въ онзи свѣтъ трѣбва да пѣете, апостолъ Петръно ще каже: пуснете го. Всѣки денъ трѣбва да се упражнявате тѣо малко да пѣете. Азъ зная мнозина серстѣсняватъ, стѣсняватъ се отъ другитѣ.

Има знатти съзнавай, ти леби! Нева санзу. Въ тази пѣсенъ трѣбва да вземе участие и умътъ и сърцето, и волята. Вие трѣбва да чувствувате.

Отче нашъ.